

გ ა ნ ც ხ ა ღ ე ზ ა
თანახმად ტფილისის საბჭოს პრეზიდიუმის დადგენილებისა,
მეზღაბა საბჭოს უფროსი წევრები
10 აგვისტომდე აუცილებლად გამოცხადდნენ აღმასკომის სამდივნოში და ჩაეწერონ
რომელიმე სექციაში სამუშაოდ.
სექციაში სამუშაოდ ჩაწერა სავალდებულოა.

გაზეთი
„საბჭო“
აგვისტოს 1-დან ელვრება:

პროფკავშირთა წევრებისათვის	თვეურად 1.500.000 მ.
დაწესებულებათა და კერძო პირთათვის	2.500.000 „
ტალკი ნომერი	100.000 „

დაგონიერება გვლგაღლი

დამონებულ ხალხთა უმთავრესი მფლობელი დღეს ინგლისის ბურჟუაზიაა. შედარებით პატარა კუნძული, რომელიც კაპიტალისტური მეურნეობის დასაწყისს ჯერ კიდევ ჩამორჩენილი გლეხური ქვეყანა იყო, მთელი რიგი ფაქტორების გამო მსოფლიოს ჰეგემონად იქცა. მან კოლონიალური პოლიტიკის სფეროში გადააქარბა ყველა მეტროპოლიტს და მრავალი მათგანი გამოდგნა, როგორც აზიის, ისე ამერიკისა და აფრიკის მიდამოებიდან.

რამდენიმე ათეულ მილიონიანი ერი, რომდენიმე ასეული მილიონი ხალხების ბატონად იქცა. დამონებულ ერთა გაჭურვლის ნიადაგზე მან აღმართა სრულყოფილი ნაციონალური მეურნეობისათვის. იმპერიალიზმის შედეგების მონაწილეთა გახდა თითქმის ყველა წრე საზოგადოებისა და ამით შექმნა ბურჟუაზიული და იმპერიალისტური სულისკვეთება. სოციალისტურ და მუშათა მოძრაობას აქ თავისებური, „ინგლისური“ ელფერი დაეღო, რის დამახასიათებელია ვაჭრული ფსიქოლოგია, რეფორმისტული ტენდენცია, ბურჟუაზიული შემეცნება.

დამონებულთა ბატონმა არა ერთხელ იგემა დამონებულთა მიერ წინააღმდეგობა. ამერიკის რევოლუცია პასუხი იყო იმ თავხედურ პოლიტიკის მიმართ, რომელსაც ინგლისელები აწარმოებდნენ ამერიკაში და საშუალებას სძლევდა ქვეყნის განვითარებისათვის. მათ სურდათ მონოპოლური მდგომარეობის შენარჩუნება და ამერიკის შენახვა. ერთი მხრით გამსაღებელ ბაზრად, ხოლო მეორე მხრივ ბუნებრივი სიმდიდრის საექსპლუატაციო. ცხადია ქვეყნის ბუნებრივ განვითარებას ვერ შესცვლიდა იმპერიალისტთა სურვილები და დღეს ამერიკა დე-

ბიტორი კი აღარ არის და კოლონია დიდი ინგლისის, არამედ დიდი ინგლისის ამერიკის დებიტორი და მისი მრეწველობის კონკურენტის ქვეშ მდგომი.

ამ უკანასკნელ ხანებში თემთა პალატაში კოლონიალური ბიუჯეტის განხილვის დროს გამოიჩნდა, რომ მთავრობას გადაწყვეტილი ჰქონია ინდოეთის მცხოვრებს უარი ეთქვას უფლებრივ „გათანასწორებაზე“.

როგორც დეპუტატმა გვაუწყა დიდი „კარტოკით“ გამოვიდა მუშათა პარტია ასეთი გადაწყვეტილების წინააღმდეგ, მაგრამ ამავე დროს მოუწოდა ინდოელებს მშვიდობიანობისა და წესიერებისაკენ, რადგან მეტის მოპოვება დღეს შეუძლებელია.

მუშათა პარტიის „მუშურ“ პოლიტიკის კარგად ვიცნობთ და საკვირველიც იქნებოდა მისგან სხვა პოზიციის დაქვრვა. ამ პარტიამ იცის „ინგლისური მეთოდები“ ბრძოლისა, დეკლარაცია, კამათი, დისპუტი და ბოლოს თანხმობა, შერიგება, მიღება მიუღებელი.

მუშათა პარტიის ასეთი პოზიცია და მთავრობის გადაწყვეტილება თავის თავად თუ რეგრესიული, უკუღრული და უაღრესად იმპერიალისტურია. იგი ამავე დროს მიზნებიც იქნება დამონებულ ერთა თანაგრძნობის გაძლიერებისა საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირისადმი.

ჩვენ კარგად გვახსოვს, რომ ამ რამდენიმე წლის წინეთ კერზონს, რომელიც ჯალათად იყო მივლინებული ინდოეთში, მოუხდა იქიდან გამოქცევა ხალხის მღელვარების გამო. შორს არ არის ის დროც როდესაც კერზონმა ინგლისიდანაც საღლა უნდა გაეცქერნა დამონებულთა სამფლობელოს წინააღმდეგ ამხედრებული მუშათა კლასის შიშით.

პოლიტიკურად დილტანტს ან ფანტაზიორს შეუძლია იმის თქმა, რომ ხელ მოხდება ამ დამონებულთა მფლობელის დამსხვრევა, მაგრამ შეგნებულ რეაქციონერს ან უფიც პოლიტიკოსს შეუძლია იმ დამხდლების წამოყენება, რომ არ იყოს ხელსახეში ამ უღიღესი მეტროპოლიის დეგრადაციის ფაქტორები.

დეე კერზონებმა და ბალდვინებმა ევროპიული ფუფუნებით მიეცნენ განცხადებას დამონებულთა პოლიტიკურ და ეკონომიური ჩავრით, თვით ეს იქნება საწინააღმდეგო ამბოხებისა, რომელიც დრო სოციალური კონფლიქტების ნანგრევზე დაიხარცება მათ და არავის მისცემს უფლებას ილაპარაკონ ვისმეს არათანასწორ უფლებიანობის შესახებ.

გაზეთი-საბჭო

„საქაროსტას“ ცნობები

ს. ს. რ. კ. სნოგოვის ბარჯაო

ამხ. რაკოვსკის მოხსენება.

მოხკოვი. 31 ივლისი. რუსეთის დეპუტატთა სა-
აგენტოს თანამშრომელთა საუბრის დროს ს. ს. რ.
კავშირის სრულყოფილებიანმა წარმომადგენელმა ამხ.
რაკოვსკიმ ლონდონში გამგზავრების წინ სთქვა:
„ჩემი დანიშნა ინგლისში არის საბჭოთა მთავრობის
სურვილი დაამყაროს უფრო მტკიცე სამეურნეო და
პოლიტიკური ურთიერთობა ინგლისთან. რუსეთ-ინ-
გლისის კონფლიქტის ლიკვიდაცია იძლევა მომავალ
მოლაპარაკების შესაძლებლობას.“

მოხანას კონფერენციაზე სრუტების საკი-
თში მიღებულ შეთანხმებაზე ხელის მოწერის სუ-
რვილით ჩვენ დავამტკიცეთ, რომ გვინდა ყველა
ქვეყნებთან და კერძოთ ინგლისთან მშვიდობიანი
ცხოვრება: მივდივართ რა დათმობაზე, ჩვენ ფიქ-
რობთ, რომ ჩვენს ნაბიჯებს დაფასებს ინგლისის
მთავრობა და აგრეთვე ინგლისის ბურჟუაზიის ის
ნაწილი, რომელიც დაინტერესებულია ორივე ქვე-
ყნის შორის ურთიერთობის აღდგენით.

სპარსეთი დაინტერესებულია რუსეთთან ვა-
ჭრობით.

მოხკოვი. 31 ივლისი. სპარსეთიდან იტყობი-
ნებთან, რომ სპარსელი ვაჭრები დიდ ინტერესს

იჩენენ რუსეთ-აღმოსავლეთის პალატის დელეგაცი-
ისადმი ვაჭრები მოუთმენლად ელიან რუსეთის სა-
ქონლის ნიმუშების მიღებას და დაინტერესებული
არაიან მანუფაქტურით, ქურქულით, რეზინის ნაწარ-
მოებით და შაქრით.

აღმოსავლეთის მშვიდობიანობის დარღვევა
შეუძლია მხოლოდ დასავლეთს.

მოხკოვი 31 ივლისი. პრესის წარმომადგენე-
ლთა საუბრის დროს ლატვიის პრეზიდენტმა მე-
როვიჩმა განაცხადა, რომ ლატვიის დამოკიდებულე-
ბა რუსეთთან ძალიან გაუმჯობესდა. ლატვია დიდი
ენერგიით სცდილობს ტრანზიტის აღდგენას.

ტყუილად ფიქრობენ, რომ მშვიდობიანობას
აღმოსავლეთიდან მოეღოს საფრთხე. ლატვიის და
რუსეთის არავითარი საბუთი არ აქვთ ერთმანეთს
თავს დაესხან. მშვიდობიანობას აღმოსავლეთში და-
არღვევს მხოლოდ დასავლეთი.

გერმანიის ამბები.

მელევაჩება გრძელდება.

ბერლინი. 30 ივლისი. კვირის ბერლინიში გა-
იმართა 17 მრავალრიცხოვანი კრება. ქუჩებში მა-
ნიფესტაციების გამართვის ცდას არ გამოუწვევია
სერიოზული შეტაკება პოლიციასთან. დემონსტრა-
ციები გაიმართა კელნი, კოლნი და ჰენში. კელ-
ნი მოხდა შეტაკება პოლიციასთან. მიუნხენში კომ-
პარტიამ უარი განაცხადა დემონსტრაციაზე. რეო-

ზენიში მოხდა შეტაკება სოციალ-დემოკრატებსა და ნაციონალ-სოციალისტებს შორის, რომელნიც ცდილობდნენ პროფკავშირების შენობის დარბევას. სასიკვდილოთ იქმნა დაჭრილი ერთი მუშა.

ბერლინი. 30 ივლისი. კუნოს მთავრობით უკმაყოფილება ძლიერდება. საპარლამენტო წრეებში გაცხოველებულად იხილავენ საკითხს კოალიცია-
ნურ მთავრობის შესახებ. დღეს გაიმართება სო-
ციალ-დემოკრატიულ პარტიის ცენტრალური კომი-
ტეტის სხდომა, რომელიც განიხილავს საკითხს მთა-
ვრობაში სოციალ-დემოკრატების შესვლის შესახებ. სოციალ-დემოკრატების ერთი ნაწილი გერმან მუ-
ლერის მეთაურობით მხარს უჭერს მთავრობაში სოციალ-დემოკრატიის შესვლას, მეორე ნაწილი კი წინააღმდეგია ამის. მთელი პრესა, გარდა მემარ-
ჯვენეებისა ესალმება სოციალ-დემოკრატების გან-
რახვას მიიღონ მონაწილეობა კოალიციაში.

ბერლინი. 30 ივლისი. რეინის ფრანკო-ფილუ-
რი სეპარატისტები გაერთიანდნენ პოლიტიკურ პა-
რტიაში ე. წ. „რეინის გაერთიანების“ სახელწოდე-
ბით. გაზ. „ფორვერტსის“ ცნობით, სეპარატისტე-
ბი სარგებლობენ ზოგიერთ წარმატებით, განსაკუ-
თრებით წერალ ბურჟუაზიის შორის, რომელიც
არის რა განაწამები მუდმივი სავალიუტო რევი-
ლიუციებით, წინააღმდეგი არ არის ისარგებლოს
ფრანგული ვალიუტით, თავიდან აიცილოს გაჭი-
რება და არ მიიღოს მონაწილეობა რეპარაციების
გადახდაში. ფრანკო-ფილური პროპაგანდის წარმა-
ტება უმნიშვნელოა გლეხებსა და მოხელეებს შო-
რის და განსაკუთრებით უნაყოფოა მუშებს შო-
რის.

ბერლინი. 1 აგვისტო. ბელგრადიდან მიღე-
ბულ ცნობების თანახმად ლევიციის ციხიდან გა-
ქცეული ერხარდტი იმალება ჰუნგრეთში.

პარიზი. 1 აგვისტო. სოციალ-დემოკრატები

ახალი ამბები

— მკვლელობა. 30 ივლისს საღამოთი სოფ-
წყნეთის ახლოს ტყეში უცნობ ბოროტ განზრახ-
ველთ მოკლეს ყაზაროვი, რომელიც მუშაობდა ვინ-
მე ავოთოვთან. მოკლულს ყაზაროვს ჯიბეში ჰქონია
15 მილიონი მანეთი, რომელიც მკვლელებს წაუ-
ღიათ. მკვლელის აღმოსაჩენად სასტიკი ზომები
მიღებული. ექვით დაპატიმრებულია 2 წითელარმი-
ელი.

— ცეკავშირში. ცეკავშირმა გააძლიერა სა-
ქონლის ექსპორტი. განზრახული აქვს გაზაფხოს
საზღვარგავედ სიმინდის დიდი პარტია.

— ცეკავშირის მისის თვის განმავლობაში შე-
უქნია სხვა და სხვა საქონელი „რუსკავტორგის“
სალიკვიდაცო. კომისიისგან 31.000 ფ. სხვა და
სხვა საქონელი, ფქვილი 46.000 მ. ცენტროკავში-
რის ამიერ-კავკასიის განყოფილებისაგან მანუფაქ-
ტურა 37.000 მ. სხვა და სხვა საქონელი 11.000 მ.
„ხლებობორდუქტისაგან“ 2 ვაგონი შუშა, სულ
96.500 მანეთი ოქროთი.

— ცეკავშირის საკონსერვო ქარხანაში ამ
სეზონისთვის განზრახულია, რომ დამზადდეს
160.000 ნახევარ კილოანი კონსერვები. 500 ფუთი
ვაშლის „პასტილა“, 10.000 ბოთლი ხილულის
წვენი, 7.500 ფ. სხვა და სხვა მწვანელი.

— ბეგების განდევნა. ცენტრალურ აღმას-
რულებელ კომიტეტის დადგენილებით, შინაგან
საქმეთა სახალხო კომისარიატმა ტფილისის გამა-
სწორებელ სახლში გაგზავნა 12 ბეგი, როგორც
არაკეთილ სამიედო პირები.

— ბათუმის ნავთხადგური. ივლისის 30-ს
ოღისიდან მოვიდა გემი „ილიჩი“ 400 მეზავრით

საჩინაში

ორშაბათს, ივლისის 30, საღამოს 8 საათზე
პარტიულ კლუბში შესდგა მეოთხე რაიონის საერთო
კრება.

კრება გახსნა რაიკომის თავმჯდომარის მოად-
გილემ ამხ. გრიგოლ ლსკარმა, რომელმაც გააცნო
ამხანაგებს დღის წესრიგი:

- 1) საქალაქო კონფერენციის ანგარიში.
- 2) შეფობის მიღება სოფლებზე.
- 3) პარტგარჯიშობა და მიმდინარე საკითხები.

კრების სურვილით პირველ საკითხათ იქნა
დასმული შეფობა, შეფობის შესახებ ამხანაგებს
აქნობებს ამხ. გრიგოლ ლსკარი რაიკომის დადგე-
ნილებას;

საქალაქო კონფერენციის დავალებით აღნიშნა
მომხსენებელმა, დავალებული ქონდა ტფილისში

განაგრძობენ მერყეობას შევიდნენ კოალიციონურ
მთავრობის შემადგენლობაში, თუ შეინარჩუნონ მე-
გობრული ნეიტრალიტეტი.

ვერ შეთანხმდნენ

ლიფილდი. 30 ივლისი, საფრანგეთისა და ბელ-
გიის ელჩებმა დღეს კერზონს გადასცეს საფრანგე-
თისა და ბელგიის პასუხი ინგლისის ნოტაზე. მათ
შემდეგ მოვიდა იტალიის ელჩი, შემდეგ გერმანიის,
მათ დიდხანს ითათბირეს კერზონთან.

მოლაპარაკებათა შემდეგი სასტიკი საიდუმლო-
ებით ინახება. ხვალ კაბინეტის წევრები პასუხის გა-
მოსაკვევად შეიკრიბებიან.

გაზეთები იუწყებიან, რომ ჰუანკარემ გადაჭ-
რით უარი განაცხადა რურის ევაკუაციაზე და იქ
საოკუპაციო რეჟიმის შესუსტებაზე, ჰუანკარემ აგ-
რედვე აღძრა მოკავშირეთაშორის ვალენის საკი-
თხი და იძლევა წინადადებას, რომ იმ შემთხვევა-
ში, თუ შემცირდა ფრანგების პრეტენზიები გერმა-
ნიისადმი, იმავე რაოდენობით შემცირდეს საფრან-
გეთის ვალები ინგლისისადმი.

ეს წინადადება ინგლისელებისათვის სასეგბით
მიუღებელია, რადგანაც მათ არ სურთ თავის თავ-
ზე მიიღონ საფრანგეთის სამხედრო ხარჯები. საე-
რთო აზრით, ჰუანკარე ცდილობს ბალდვინის დაუ-
სრულებელ მოლაპარაკებებში ჩათრევას, იმ მიზ-
ნით, რომ გერმანიის ვაკორტება თავის თავად გა-
დასწყვეტს საკითხს.

ლიფილდი. 30 ივლისი, ინგლისის პრესა ინ-
გლისისადმი გაგზავნილ ბელგიის პასუხს უწოდებს
„ქეთილსინდისიერს, მაგრამ უნაყოფო ცდას“ საფ-
რანგეთისა და ინგლისის შესარიგებლად.

ამ დღეებში ბალდვინი გამოვა თემთა პალა-
ტაში განცხადებით საფრანგეთისა და ბელგიის ნო-
ტის შესახებ.

სახელმწიფო ბანკის ჩერვონცები	19,650
სტერლინგი ეფექტივი	18,700
ჩეკი	16,550
დოლარი ეფექტივი.	3,800
ჩეკი	3,500
ოსმალური ლირა	2,800
ჩეკი	2,425
იტალიანური ლირა .	140
ფრანგული ფრანკი ეფექტივი	210
— საქონლის ბირჟა. წინადადება, ფანჯრის მინები, ბოთლები, კაუსტიკური სოდა, ხორბალი, ლურსმანი, წყურწყუბა „იარაღი“, გოლკოვი და ბე- რეზინისა. საპონი 1 ხარისხის „მამალი“, მაკარონი, ვერმეშელი, ცემენტი, სახურავის თუნუქი, ურალისა 1 ხარისხის ქალაქი და კარდონი. და სხვა საქო- ნელი.	
— მოთხოვნილებათ: ფქვილი უმაღლესი და 1 ხარ. ყუბანის და ადგილობრივი, ცემენტი პარტ- ლანდისა. ნედლი ტყავიულობა, ყველი შევიცარიუ- ლი, მავთული რკინისა, № 14. თეთრი ინგლისური თუნუქი, შაბიამანი, მარილი დაფქვული და ქვა, ჩაი ციელინისა, გოგირდი „ბუდა“ ხორბალი ყუბა- ნისა. და ადგილობრივი, კარდონი, № 60.70.80.	

არსებულ ორგანიზაციებს შეფომა აეღოთ ტფილისის
მხარის, რომელიმე დაბა ან სოფელსა, მაგრამ მეო-
თხე რაიკომი არ კმაყოფილდება ამით და დაადგინა
სენაკის მაზრასაც გაუწიოს კულტშეფობა.

ჯერჯერობით რაიკომს შეუძლია ზემოდ აღ-
ნიშნულ ორგანიზაციებს მიაწოდოს გაზეთები.

კრება ერთხმით ადასტურებს რაიკომის დად-
გენილებას.

სიგვიანის გამო კრების გაგრძელება გადაიდო
ხუთშაბათისათვის.

საყავრიელი.

დღეს, აგვისტოს 3-ს, საღამოს 7 საათზე
ცენტრალურ ბიუროში დანიშნული პირველ რაი-
ონის კრების (დიღუბე და ნაძალადევი) გაგრძე-

პლატაკია, მისი ძალა-უფლების უარყოფა და მისი სურვილების და მისი მისწრაფების შეზღუდვა, — მით უფრო მეტია მისი ლტოლვა თავისუფლებისაკენ, მით უფრო მძლავრია მისი სულის კვეთება, მით უფრო გაბედულია მისი „მე“, მით უფრო სა-შინელია მისი ბოძები!

ყოველი „რეაქცია“, ყოველი წინააღმდეგობა არის მხოლოდ გამოწვევა იმ ბრძოლისა, რომელიც ადრე თუ გვიან მშრომელი ხალხის გამარჯვებით გათავისუფლება და უფრო მეტს სისასტიკეს გამოიწვევს!

რეაქცია ყოველთვის არის „გამოფენა“ ანუ გამოხატვა იმ ელემენტებისა, რომელიც თავის ნებით თავის განცხადების ცხოვრებაზედ ხელს არ იღებენ და მშრომელი ხალხის ფარულად დანასა ჰლესავენ ზურგში ჩასაცემით...

ყოველი რეაქცია იმის მაჩვენებელია, რომ

დავიდ ფრიშმანი

(1865—1922)

დღეს შესრულდა ერთი წელიწადი, რაც გადაიცვალა დავიდ ფრიშმანი.

ვინ იყო დავიდ ფრიშმანი? საქართველოში მას ნაკლებად იცნობენ, იმ დროს როდესაც ის ითვლება სიამაყედ ებრაულის ერისა.

ამბობენ, რომ ფრიშმანი მოკვდა, მაგრამ ნუ თუ მართლა მოკვდა? ნუ თუ შეიძლება სტიქიის სიკვდილი?

როდესაც სტიქიური უბედურება წალკავს ყველაფერს, რასაც გზაში გადაეღობება და შესცვლის ბუნების ძველ მიმართულებას — განა მისი ცვლილებით თავხარდაცემული ჩვენ არ შევცქერით მას რამოდენიმე საუკუნეების განმავლობაში? და ფრიშმანიც იყო სტიქია მოზღვავებული.

განა შეიძლება მისი სიკვდილი?

ერთ სიონისტურ კონგრესზე, რომელიც გაი-მართა ქ. ჰააგაში ცნობილმა კრიტიკოსმა მაქს ნორ-დაუმ წარმოსთქვა შემდეგი სიტყვები: „საკითხი უმრავლესობით სწუდება, ქეშმარიტება კი უმცირესობაში რჩება“.

არ ვიცი ეს აზრი რამდენად ეთვისება თანამედროვეობას, მაგრამ რაც თვალწინ წარმომიდგება ჩემი ერი — სამწუხაროდ ეს ასეა.

საგანი ჩემი თემისა — ებრაელები, სრულიად არ არის ებრაული პოეზიის შესახებ ბასი, მაგრამ ცოტაოდნად მაინც, როდესაც დავით ფრიშმანის პიროვნებას ვხედავთ, არ შემოძლია გვერდი ავუხვიოთ თავდაპირველი მიზნების რუსეთში ებრაული პოეზიის განხილვა — გაგვიჩინა მაინც არ მოვიხსენიო.

რას წარმოადგენდა ებრაელის ერი რუსეთში თვითმპყრობელობის ხანაში? პოლიტიკურად მკვდარ სხეულს, შევიწროებულ და უაღრესად ტანჯულ ელემენტს, ხოლო სულიერად უაღრესად ზნეობრივად დატყუვალ და განუფიქრებელ, შეუვრებელ ბრძოლს. ე. წ. რუსული „რეკლუტინა“ სულის მზულ-თავი ჯალათივით მოვეყვანა ამ ერს. 10 წლის ბავშვებს სტატუსდენ დედ-მამას, აგზავნიდნენ სამსახურში და სამუდამოდ ასალმებდნენ თავის სახლ-კარს და თავის ერს.

„გეტო“ ხომ საშინელება იყო. ებრაელები თავიანთი მიჩნეულ ქუჩებში უნდა ჩამოეჩვილებინათ და იმ საზღვარს ვერ გასცდებოდნენ, თორემ ვი მათ! შიგნით, რას სწადიოდა ეს ერი? იმის გაგვირად, რომ ერთმანეთისთვის ხელი მოეკიდათ, გააგებებულყვენ და შეერთებული ძალით მოგვერბინათ მტერი, ისინი ერთმანეთს ჰგლეჯდნენ, როგორც ეს სწევდა სამწუხაროდ ყოველ წყვილს ერს. მათ შეჰქმნდა რაღაც რელიგიოზური სურტი „ხასიდობა“ და „მით ნაგდიზმი“ და მთელ დროს ერთმანეთის კინკლაობაში ატარებდნენ.

მათ რომ პოლიტიკური თავისუფლება ჰქონოდათ, ვინ იცის, ეს ზუნებით ნიჭიერი ერი სადამდე მიღწევდა თავის შვევებაში? ძველი რუსეთის ძველი ბატონები, ცხადია ამაზე თავს არ იტკივებდნენ. მაშინ უნდა ყოფილიყო ამ ერის მოსარჩელე, მისი ინტერესების დამცველი და მისთვის ხმას ამომღებო? ერთად-ერთი მწერლები, მხოლოდ მწერლები, მაგრამ რუსეთის მწერლები არც ასეთი კეთილი ფილანტროპები და უცხოელების მოყვარული გამოდგნენ. მწერლების ებრაულობა — ისინი კრიტიკის თვალთა ქვეშაურები და არ აინტერესებდათ მიზნები — სად იყო ეს ძალის თავი დამარბული. მეტაყ ვიტყვი: ისინი გამოდგნენ ანტისემიტები!

რუსეთის დიდებულ მწერალს გოგოლს, ჰქონდა ბედნიერება რუსულ ლიტერატურაში პირველად შემოიტანა სიტყვა „ეტიდა“. ვინ არ იცნობს მის ჯიანკლ ჟიდს? ტარას ბულბაკი?

ტურგენევიცე ამბობენ: „დიდებული, ახალ ახალი და ჰუმანიური აზრებით მოგვევლინა“. არ ვიცი ეს ჰუმანობა რატომ არ გამოიჩინა ებრაელების მიმართ, ებრაელს ის უყურებს, როგორც გარყვნილს, გაიფრვას, ჯაშუშს და, ვინ იცის, კიდევ რამდენი ამისთანა ლამაზი სახელწოდებით ჰყავს შემოკბილი.

ამ ხალხის შვილი თავის მოთხოვნა „ეტიდა“, რომელშიდაც ებრაელი ვაჭრობს ქალაქების სხეულით, გასცემს თანამემამულეებს ფულის გულისთვის და სხვ... მაგრამ მე არ მსურს შევიჩრდო ტურ-

მშვიდობიანი გზით მშრომელი ხალხი ვერ მიად-წევს თავის სურვილს, ამისათვის „რეაქცია“ არის გამოწვევა ბრძოლისა, კაცობრიობის გასაწმენდათ და გასათავისუფლებლად...

რეაქცია არის მოსპობა იმ ელემენტებისა, რომელიც წინ ელობებიან კაცობრიობის დიად მომავალს და აფერხებენ პროგრესს თავის პარაზიტულ არსებობის გასაგრძელებლად...

ცხოვრება არის წინსვლა, პროგრესი და მისი უკან დატრიალება შეუძლებელია: იგი უკვე გაჩე-რება და სიკვდილი იქნებოდა; ცხოვრება მიმდინარეობს შეუწყველად ერთს და იმავე მიზნისაკენ და ყოველი „რეაქცია“ და „კონტრ-რევოლუცია“ თავის თავად იწვევს ახალს რევოლუციას რეაქციის და რეაქციონურ ელემენტების გასანადგურებლად...

რეაქცია რეაქციონერების სასაფლაოა!

გენო ყორჩიბაშვილი.

გენეზე, რადგანაც მისი შოვინისტური მოთხოვნა „ეტიდა“ ჩემზე ყოველთვის ცუდ შთაბეჭდილებას ახდენს.

ავილოთ გენიოსი დოსტოევსკი, ადამიანის სულის კვებების ღრმად მკოდნე, კეთილშობილი მწე-რალი. მთელ იმის ნაწერებში ერთგან, ორგან თუ შემხვდა სიტყვა „ევილი“, დანარჩენ ადგილებში არ ჩამოუვარდება გოგოლს და ტურგენევის, აქარბებს კიდევ. ებრაელის ტიპი ყოველთვის უარყოფითი მხარეებით აქვს დახასიათებული. არასოდეს არ ცდილა მასში ცოტა რამ „ადამიანური“ ეპოვნა. რომ წერილი არ გამიგებდეს მე დიდხანს არ გაეჩერებოდა დოსტოევსკიზე, მაგრამ უნებურად მა-გონდება პატარა ადგილი მისი დიდი რომანიდან: „მძვინკარა მთავრები“. აქ არის ასეთი ადგილი, როცა რომელიმე ქალაქის მოედანს ხეხებ: „ზღეს ბილი ჟილი, ჟილი, ჟილიატი, ჟილიატი“ და ვინ იცის კიდევ რამდენი გამოთქმით აბრუნებს ამ სიტყვა თქვენს.

რუსის მწერლებიდან ამისთანა ტიპები კიდევ ბევრი შემოძლია მოვიყვანო, მაგრამ არ არის საჭი-რო. არ შეიძლება იმის უარყოფა, რომ თქვენც გვიან, მაგრამ მაინც თვითმპყრობელობის უკანას-კნელ ხანებში, თავი წამოჰყვეს რუსეთში ჰუმანიტ მწერლებშიც. ესენი იყვნენ გრაფ ტოლსტოი, ლეო-ნიდ ანდრეევი, მაქსიმ გორკი, ჩიორიკოვი, ბუნი-ნი და სხვები. ამ უკანასკნელებმა ერთ დროს კიდევ გამოუშვეს დიდი ფორმატის კრებული „შეკ“ — ი, რომელიც შეეხებოდა მთლიანად ებრაელთა საკი-თხს, მაგრამ ამას თავი დავანებოთ და დავიწყოთ უკან.

ებრაელის ერში წამოჰყვეს თავი ახალგაზრდა მწერლებმა რაბინოვიჩმა ბოგოროვმა და ლევანდამ. საით უნდა ყოფილიყო მათი კალამი მიქცეული? განა არა იმ უსამართლობისაკენ, რომელსაც სწა-დიოდა რუსის ებრაეობა და მისი პოეზიის წარმო-მადგენლები ამ ერის წინააღმდეგ?

შიგნით ერთმანეთის გაუტანლობა, გარეთ პოლი-ტიკური წამება, რეკლუტინა, გეტო, რუსის მწერალ-თა ანტისემიტური შეხედულებანი ყველა ეს თავის დაღს აჩვენდა ამ ახალგაზრდა მწერლების ნაწე-რებს.

ესენი სწერდნენ რუსულ ენაზე და ყველას აცნობებდნენ ამ ერის მდგომარეობას და უარყოფით მხარეებთან ერთად დადებით მხარეებსაც. ქეშმა-რიტება ებრაელის ერისა იყო დამარბული უმ-ცირესობაში და მათ აიძულეს უმრავლესობასაც ეც-ნო ეს.

აი ასე წარმოიშვა რუსეთში ებრაული პოეზია რომელსაც პირველ ხანებში ჰქონდა მხოლოდ წმინ-და რეალური მიზნები. შემდეგ ასპარეზი ფართოდ გაიშალა და შეიქმნა მოთხოვნილება უფრო დიდი. თავი წამოჰყვეს ნიჭიერმა მწერლებმა და შეეხენ მსოფლიო პრობლემებს.

რუსულ ენასთან ერთად დაიწყეს წერა ჟარ-გონზე და ნაწილობრივ ძველ ებრაულზე.

ვინ სწერდნენ ამ ენაზე რუსეთში მე არ მინ-და აქ შევებო, ვინაიდან თემის საგანი მხოლოდ დავიდ ფრიშმანი და ეს კი შეეხება მთლიანად „რუსეთში აღორძინებულ ებრაულ პოეზიას“, რომე-ლიც გამშვენიერებულია სახელებით: ბიელიკი, ფე-რეტი, შნეური ჩერნიხიფსკი და სხვ.

მე ვსთქვი, რომ ნაწილობრივ დაიწყეს წერა ძველ ებრაულ ენაზედაც. ჰალევის შემდეგ, რომე-ლიც ცხოვრობდა საშუალო საუკუნეებში, ეს ენა თითქმის მოკვდა, რადგანაც წამებული ერს თავისი ტრადიციის თან დასდევდა და ამ ენამ მიიღო მხო-ლოდ სარწმუნოებრივი ხასიათი.

მე-XIX საუკუნეში დაიწყეს წერა ამ ენაზე მხოლოდ ნაწილობრივ და ისიც ძველი სტილით, სარწმუნოებრივ რიტორიული მანერით.

ამ ენის განახლების სამშობლოდ ითვლება რუ-სეთი.

აი აქედან ჩვენ შევუდგებით დავიდ ფრიშმა-ნის გაცნობას, შევეხებით დეტალურად მის ბიოგრა-ფიულ ცნობებს და იმ როლს, რომელიც მან ითა-მაშა საერთო თანამედროვე მსოფლიო ებრაულ ლი-ტერატურაში.

ბერტელ ბაზოვი.

(შემდეგი იქნება)

გახვეული, იყო საბჭოთა ქვეყნები სამოქალაქო ომის გამო და რომელიც სპობდა ყოველივე შესა-ძლებლობას, რომ ხელის უფლებას გადაეხრებოდა ძა-ლები სამეურნეო ფრონტზე; უკვე ასპარეზი ეხსნე-ბა სამეურნეო აღმშენებლობით მუშაობას.

გამოფენა იწყება მთავრობის მეთაურობით და ინიციატივით. მასში მონაწილეობს ყველა საბ-ჭოთა რესპუბლიკები. ეს ფაქტი მეტყველია, რომ გამოფენა მნიშვნელოვანი იქნება, როგორც მოვი-სხსენიეთ მონაწილეობას მიიღებენ ყველა საბჭოთა რესპუბლიკები, რომლებიც გაგზავნიან განსაზღვრულ რესურსებს დღევანდელისა. მაგრამ საინტერესო და საყურადღებოა ამ შენობებში ის წესი, რომლის მიხედვით მოხდება საქართველოდან გაგზავნა.

როგორც ამას წინათ ცნობა იყო, გამოფენა-ში მონაწილეობა უნდა მიიღოს მშრომელთა ფარ-თი მასის წარმომადგენლებმა. ეს მოსაზრება რა-საკვირველია თავისთავად მეტად საპატიო და სავ-სებით მისაღებია. მაგრამ ამასთან ერთად მხედვე-ლობიდან არ უნდა გამოგვეპაროს ის გარემოება, რომ მშრომელთა მასის ერთ-ერთ ნაწილს, რომე-ლიც თავის მომავლით უშუალოდ მეურნეობასთან არის დაკავშირებული და რომლის გაგზავნას გამო-ფენაზე თვით ჩვენი რესპუბლიკის ინტერესებს მო-ითხოვენ, შეადგენს აგრძელებს სტუდენტები.

თავის თავად ცხადია ჩვენ ვგულისხმობთ არა ნებართვის მიცემას, არამედ რეალურ დახმარებას რომ მთავრობამ სახელმწიფო ხარჯზე იკისროს ამ საქმის მოწყობა. ამას გვალაპარაკებს ის გარემოება, რომ ახლი საზღვრულ პრაქტიკულ ვარჯიშობის დროს, ჩვენმა ხელმძღვანელმა გვაცნობა, რომ გან-

სამხარე მღვთიან

3 ახალი მეურნეობა

მესაქონლეობა უდიდესი და უმნიშვნელოვანე-სი დარგია სასოფლო-მეურნეობისა. საქონელი სა-ჭიროა ჩვენთვის. 1) როგორც საუკეთესო მუშა ძა-ლა და 2) როგორც ნედლი მასალა ჩვენი კვებისა და მრეწველობისა.

რაც უნდა ძალიან გამრავლდეს ჩვენში მანქა-ნების ხმარება, საქონელი მაინც არ დაჰკარავს თავ-ის ღირებულებას და ამიტომ საჭიროა, რომ უდი-დესი ყურადღება მივაქციოთ ამ საგანს. საქმე შემ-დეგია: რომ სახსენებელიც აღარ იყოს ჩვენში მო-უსაველობისა, უნდა ვისწავლოთ კარგი და დიდა „მოსაულის“ ძილება, ლამაზად დავალოთ იმისა, „გვა-ლავა“ თუ „მაგნი ნაში“, „ქარები“ თუ „გალვო-ბა“ თესლისა და სხვა მისთანა მანეთა როგორ უნ-და მივიღოთ კარგი და დიდი მოსავალი, ეს დიდი ხანია იცის ქვეყანამ და ის მეურნეობა, რომელმაც იციან ეს და საქმეში იყენებენ, თავის დღეში არ იციან, რა არის მოსაველობა და სიმშვილი, მათ მა-რტო „მოსავალი“ იციან და სიმამღრე-კმაყოფი-ლება. აიღეთ მაგალითად, ევროპა-გერმანია, საფ-რანგეთი, ინგლისი და სხვანი: იქ მხოლოდ მოსავა-ლი იციან და, მეტე, როგორი — ორასი და სამასი ფუთი ხორბალი და 500—3000 ფუთი თივა დესე-ტრანაზე! ეს ზღაპარი არ არის, ნამდვილი ცნო-ბაა.

აიღეთ რუსეთის შარშანდელი მოსავლობაც და შიშშილი: ისეთი საშინელი მოსავლობა იყო, რომ მამა შვილს აღარ ინდობდა და შვილი დედას, ერთმანერთს სჭამდნენ. მაგრამ აი თვით ასეთი სა-შინელი მოსავლობის დროსაც კი, მკოდნე ხალხს მაინც კარგი და დიდი მოსავალი მოუვიდათ ზედ იმით გვერდით, ვისი ყანებიც გვალვამ და უწყვიმო-ბამ მიწისთან გაასწორა...

აშკარაა, როგორც რუსეთი იტყვიან, „საქმეს მკოდ-ნისა ეშინიან. ჩვენში კი, პირიქით, მეურნეს ეშინი-ან საქმისა, ვერ მოჰრეგია მას, ზარალობს, შიშში-ლით კვდება, კონცემს დაღოს...“

ცხადია, რომ აუცილებლად საჭიროა ვისწავ-ლოთ მეურნეობა და ისე ვაწარმოოთ იგი, რო-გორც ნასწავლები აწარმოებენ. მაგრამ მარტო ცოდ-ნაც არა კმარა: მეურნეს უნდა ჰქონდეს მჭიდრობა, მანქანები, თესლი და სხვა. ამაზე ზრუნვას მო-უვლელთა სამიწად-მოქმედო კომისიები, იგი მოვალეა გამოიწვიოს ადგილებიდან ყოველგვარი იარაღი, თესლი და მიაწოდოს იგინი ხალხს. მოუ-წყობლობაც, თქმა არ უნდა, ძალიან გვიშლის ხელს ყველაფერში, მაგრამ ამასაც ხომ მარტო მა-შინ დავძლევთ, როცა საქმიად გვექნება ჩვენთვის პური და საქონელისათვის თივა. როგორც იქნება და როგორც კი შეიძლება, უნდა ყველაფერი ავა-ფუტქნოთ, ავაგორო-დავაგოროთ და ასე იქნება თუ ისე, საქმეს კი გზა მივცეთ, სხვანაირად არ შეიძ-ლება, რადგანაც უჭუროდ და უთივოდ შეუძლებე-ლია ცხოვრება, შეუძლებელია აღდგენა და აშენე-ბა ქვეყნისა...

წინა წერილებში მე უკვე აგისხენით როგორ გამოვიყენოთ ვენახები, რომ ვენახებიც ვეხზე და-ვაყენოთ და თივაც უღვევლი გვექნდეს. გადავი-დეთ ახლა მინდვრებზე, მაგრამ ჯერ საქონელზე

პროპაგანდა

ქ. ბორჯომი. ამა წლის ზღოშაბათს 26 იე-ლისს ქ. ბორჯომის ბაღის საკონცერტო დარბაზში გამართული იყო ლიტერატურული დისკუტი „ქარ-თველი ქალის“ გარშემო.

ათეშებში გამოცხადებული იყო, რომ ბრალმ-

ზრახულია გაგზავნა მხოლოდ იმ სტუდენტების, რომლებიც განსაზღვრულ ხნის განმავლობაში 20 მან. ოქროთი გადაიხდიან...

რასაკვირველია ეს განაწილება შე-დარებით იმ ხარჯთან, რომელიც შეუძლებელია სა-ჭიროა ხსენებულ გაგზავნაზე დასასრულებლად, მაგრამ მიუხედავად ამისა სტუდენტთათვის მისი მოგზა მე-ტად ძნელია და გადამეტება არ იქნება თუ ვიტ-ყვით რომ შეუძლებელიც არის. შესაძლებელია 15—20 კაცმა ისიც შეძლებული წირებიდან მოა-ხეზონ ამ თანხის წარადგენით მოსკოვში წასვლა, მაგრამ უმრავლესობა კი მოკლებული იქნება ამ შესაძლებლობას.

საჭიროა მთავრობამ ხელი გამოუწოდოს სტუ-დენტობას.

ყოველი გამოფენა მცირე მაშტაბითაც მოწ-ყობილი აუცილებლად შეიცავს მრავალ საინტერესო მასალას, რომელიც ზრდის ადამიანის გონებრივ მარაგს.

როგორც დანამდვილებით ვიცით სახ. განათ-ლების კომისარია ახ. კანდელაკი სიმპატიურად შე-ხვდა აგრძელებს სტუდენტთა ამ მისწრაფებას და და-ხმარება აღუთქვა.

საჭიროა რომ მიწად-მოქმედების კომისარია-ტიც გამოეხმაროს ხსენებულ საქმეს და ერთმანე-თის დახმარებით შესძლონ იმ მუშაობის შესრულე-ბა რომელსაც სასოფლო-სამეურნეო და მაშასადამე სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობა აქვს.

გვეწამს, რომ სტუდენტთა სურვილი ამ მოკლე დროში სინამდვილეთ იქცევა.

გ. ჯაფარი.

მოვითავოთ, თუმცა გრძელი კი იქნება ეს სიტყვა. ჰურისა და ქერის მომკის შემდეგ, ნაყანებში ჩვენ-ში არავფრს სთესვენ, ჩვენ კი ვსთქვით, რომ მი-წაც, როგორც მანქანები, მუდმივ საქმეში და მოქ-მედებაში უნდა ვიქონიოთ-მეთქი. ამიტომ, მოათა-ვით თუ არა ყანის მომკა და გამოზიდვა, შეიყვა-ნეთ გეოთანი, მოხანით 2—3 გოჯე, გაფარცხეთ, მოთესეთ ჩვეულებრივზე უფრო სქლად სიმინდით, ისე რომ თითო მტკაველზე მოვიდეს თვითთელი მცენარე და მაშინვე დაფარცხეთ რკინის ფარცხით გარდიგარდმო, რომ სახნავი კარგად გასწორდეს და თესლიც ღრმად ჩაივლას. როცა სიმინდი ამო-ვიდეს და ცოცხი ამოვიდეს, დააცალეთ ერის კვი-რას და გათიბეთ. გათიბული ბალახი გეტავთ ავა-აშრეთ და თივის ძირებად დადგეთ, გეტავთ ერის ორს დღეს მცირედ გააშრეთ და მწნილად ჩადეთ წინათვე ასე აშენებულს ორმოში: მოთხარედ მო-გროო ორმო, რომ სიგრძე და სიარმე გერჩიოთ, კედლები ამოუყვანეთ ქვითიკით, ისე რომ მიწის პირიდან ნახევარი არშინი იყოს ამოწეული და წვი-მის წყალი არ ჩადიოდეს, და მაგრათ ჩატენეთ ფე-ხებით ახლად გათიბული სიმინდი თუ სხვა მწვანე ბალახი, როგორც ჭესქვით, მცირედ შეხმობილი. მარილი არ უნდა. თავი ამოავსეთ ამავე ბალახით ერთ საყენამდის სიმაღლით და დააცალეთ ორსამ დღეს: ბალახი დაიწვევს ნასამდვიდეს და მაშინ კვლავ დატკენეთ კარგად, რომ ჩადებულს ბალახ-ში არსაიდან პერი არ ჩაივდეს. გაავსეთ ასე ტკეპ-ნით მთელი ორმო, წაფარეთ ნაშვია და წაყარეთ ერთ-ორ არშინამდის სიმაღლით მიწა. როცა ბალა-ხი დაიდუღებს, მიიღეთ მშვენიერ მომკეო სა-კვებს, რომელსაც საამოვნებობით სჭამს საქონელი. ასე მომზადდება საქონლის საკვების იმით არის კარგი, რომ ბალახს განხობა არ უნდა და ორი-სამი წელიწადიც არ ფუტდება. როცა ამოლე-ბა გინდოდეთ, გადათხარეთ რომელიმე მხრიდან, საიდანაც უფრო გემარჯვებით მიღვობა და ცუდით თუ ცუდით გამოსჭვრიეთ რამდენიც გეწებოთ. ასე მოკვანილი სიმინდი იძლევა 3—4 ათას ფუთს სა-კვებს. ასე მოკვანილი სიმინდი შეიძლება ნედლა-დაც გაუთიბოთ და აქამოთ რამდენიც გინდათ. სიმინდის გათიბვის და გამოზიდვის შემდეგ, მიწა კვლავ დაუყოვნებლივ მოხანით 2—3 ვერშოვზე და და დასტოვეთ ასე ზამთრის პურის დათესვამდე...

აი ორი საშუალება, რომლითაც ჩვენ სულ ადვილად შეგვიძლიან იმდენი საკვები მოვუშნოდეთ ჩვენს საქონელს, რომ მთელს წელიწადს ეყოს. და-ნარჩენს მოკცეს პურისა, ქერისა, ფეტვისა და სი-მინდის ბზე, ბურღო და ფუჩიჩი. გამაღარი ჯანზე ნაყოლი საქონელი პირველი საშუალებაა, რომ შენც მარად საღად და გამამალო იყოს, ჩემო მამო გლე-ხო, და ამიტომ უფროსად ნაყენ ნათქვამს, და ნარ-ჩევის სისტემას ფართო გზა მიეც შენს მეურნეო-ბაში...

ბარემ რაკი საქონელზე ვლაპარაკობ, ყური დამიდგე იმაზედაც, თუ როგორც გაეუმჯობესოთ ჩვენი საქონელი და როგორ მოუაროთ და ვაჭამოთ მას.

ივ. როსტომაშვილი.

(შემდეგი იქნება)

მოსკოვის სასოფ. სამეურნეო გამოფენა

15 აგვისტოსთვის ქ. მოსკოვში გადაწყვეტი-ლია მოეწყოს სასოფლო-სამ. გამოფენა. სრულიად უზენაესია ის ყურადღება, რომლითაც შეპყრობი-

ლია რესპუბლიკის მშრომელთა ფართო მასები ამ გამოფენის მიმართ.

პოლიტიკურ ქარიშხლის შემდეგ, რომელშიც

დებლებიდან მონაწილეობას მიიღებენ ქ. კაპანელი და ი. ჩიქვანიათ, მაგრამ როგორც საერთოდ სწვევით ჩვენ ინტელიგენციის უმეტეს ნაწილს, (სა-ერთო სენი!) ამ საომარსა დაპირება არ შეასრუ-ლეს და კაპანელი ვერ ვიხილეთ.

მომხსენებელი ი. ჩიჭინაძე იყო სუსტი, ცდილობდა სხვა და სხვა გზებით და ხუმრობით დაემკობებინა ქართველი ქალი და ფაქტებზე ზე კი სრულყოფილი არ მიუთითებდა. ის ამტკიცებდა, რომ ქართველი ქალის დამახასიათებელი თვისება მხოლოდ ამაზრობაა და ფუფუნებაა. ქართველი ქალი არ ვარგა მეოჯახეთა. ქართველი ქალი არ არის სექსუალური; ნაბეჭდი რომანი ქართველ ქალში არ არსებობს და „არის მქონე, არ რისმცოდნე“ ინტელიგენცია მხოლოდ ქართველმა ქალმა გამოჩინა.

ყველა ამას ის ლაპარაკობდა ზერელედ და ფაქტები სრულყოფილი არ მოჰყავდა. ურთიან ახსენა სასაცილო ფაქტი: „თინათინი ტურიელს ჰპირდებოდა: როცა დაბრუნდებოდა ბრძოლის ველიდან „კოკობი, გაუფრთხილებელი“ დაგვხვდებოდა. რატომ იმას არ ჰპირდებოდა, რომ ოჯახს ავიყვავებო? და სხვა.“ კარგი და დასაბუთებული პასუხი ვასცა დავით კასრაძემ, რომელიც საზოგადოებამ დააჯილდოვა მხურვალე ტაშით.

კამათში მონაწილეობა მიიღეს აგრეთვე სერ. გერსიამ, გერკელ ბააზოვმა, ციციშვილმა და სხვ. სამწუხაროდ უნდა აღინიშნოს, რომ ეს თემა ზოგიერთ ოპონენტებმა გააშაბლანეს და მასხარული ფლუფი მისცეს.

ბორჯომის საზოგადოებისთვის უკეთესი იქნებოდა წაკითხული მოხსენება მეცნიერულად და საბუთებულად ამავე აგარაკის მწეგრავი სიმდიდრეების შესახებ.

ალმონავლეტელე.

ლანჩხუთი. ლანჩხუთის რაიონის ეკონომიური მაგისტრატის, არასდროს არ ყოფილა ისე მოღვაწეული, როგორც ამ წელში. საერთაშორისო ომის შედეგებმა, ეწვეს გარეშე, ძლიერ დასწია უკან ეს რაიონი, მაგრამ ის გაკივრება, რომელიც მას დღეს ადგია—არასდროს არ უნახავს.

ლანჩხუთის შემოსავალი, იყო სიმინდი. სიმინდის მართალია საზღვარ-გარეთ არ ჰქონია გასაყვანი, მაგრამ შინაური ბაზარი, გარე რაიონები, სკაბარისი იყო სიმინდის რეალიზაციისათვის. დღეს კი სიმინდი ლეგა. სიმინდის პატრონებს არც აქვთ ხალისი ის ბაზარზე გამოიტანონ, ვინაიდან გამოტანის საფასურსაც ვერ იღებენ და არც არის ვინმე მყიდველი. არის მხოლოდ ერთად-ერთი კოოპერატივი, რომელიც 12 კანტიკს იძლევა ფუთ სიმინდში, მაგრამ მთელი მოსავლის ყიდვას ის ვერ შეძლებს და რომ შესძლოს მასაც ეშინია დალბობის. ყოველივე ეს ძლიერ უხერხულ მდგომარეობაში ადგენს მეტოფრებლებს და გამოსავალი კი ამ მდგომარეობიდან ვერაფერს უპოვია, თუმცა შეიძლება დიდ დანახარჯს ამ ჩიხიდან გამოსვლა სპირტის ქარხნის გახსნით მაინც. ვინაიდან დღემდის ამაზე არავის უზრუნავს, საჭიროა ვისგანაც ჯერ არს ამ საქმეს მივეცეს ყურადღება.

მომავალ წლისათვის ლანჩხუთის უსათუოდ უნდა ექნეს სპირტის ქარხანა, რომ მომავალი წლების მოსავალიც არ დაიკარგოს ასე, როგორც დიღუბა ამა წელს.

თრაქლი.

რესპუბლიკის მთავარი საკანცლარი

რესპუბლიკის მთავარი საკანცლარი (ყოფილი მიხეილის საკანცლარი) მცირე ეზოთა შემოსაღებელი, შეიქმნა, ძალიან პატარა ბაღია, ისიც უსუფთაო!

პლენარის ქუჩიდან შესავალი ფეხის ადგილი ისე უხერხულ არის მოთავსებული, რომ უსუფთაობა ვარდა ქვემო სართულის—ზემო სართულის ქირურგიული განყოფილების ავადმყოფებსაც კი აწუხებს!

ამ საავადმყოფოს, როგორც რესპუბლიკის მთავარი საავადმყოფოს. არც შენობა აქვს შესაფერი გარდა იმისა, რომ შენობა ძველი ყადისა არის და განყოფილებანი სხვა და სხვა ავადმყოფთათვის ცალ ცალკე არა აქვს, ნაშენიდან დაძველებულიც არის და შეიქმნა რომ შედინარა შეამწმენდო, რომ შენობა სერიალზე შეკეთებას მოითხოვს... შეიქმნა განყოფილებები და ფეხის ადგილებში სისუფთავე ვერ არის დაცული.

მთავარი საავადმყოფოსთვის მსახურთა შემადგენლობაც არ არის შესაფერი: ბევრ მათგანს ეტყობა ცუდლუბობა. მაგალითად ექიმი, ასისტენტი რომ ექნებოდა მოწყალეობის დას—ამ ავადმყოფს ესა და ეს სჭირია, მოიტანე და გაუკეთეთო, მოწყალეობის და ბოდიშს იხდის უკაცრავად, მე წასვლას ვაპირებ, სხვას დაუბარებო. აქ, ასეთ ქვეყანაში არც საქმის სიფრთხილი, არც ექიმის პატივისცემა და ავადმყოფის მოვლაზე ზომ ლაპარაკი მერტა!... ყველა საათის ცხადია, რომ აპერაციის გაკეთებასთან თუ სხვა წამლობასთან ერთად დიდი მნიშვნელობა და ხშირად გადამწყვეტი მნიშვნელობაც აქვს—მოვლას.

ავადმყოფისთვის ზოგიერთ მძიმე ავადმყოფთა ფობის დროს, ან აპერაციის შემდეგ დიდი მნიშვნელობა აქვს სველი ტილოთი პირისხის და ზედა ლეგის მოწყვლას, აგრეთვე სველი ტილოს შეზღუდვას, რასაც მოწყალეობის და თავისით იშვიათად თუ მოიგონებს.

მორიგე მსახურნი ქალებიც ხშირად ვერ იწევენ ბეჯითობას...

უყვართ ჩხუბი და ერთმანეთის გინება; უსუფთაობა კი ფართოდ და უფრო შეუპოვად იკიდებს ფეხს!

უსუფთაობას ექიმებიც ამჩნევენ, მაგრამ მწუხარებით აღნიშნავენ—გრაფერის გახვდებით; რომ ვინმეს შენიშნა მიესცეთ ან დასაბუთებთ წარგადგინოთ ადგილობრივი კომიტეტი ისევე ჩვენ გავა-მტყუენებენო. უფლება არა გვაქვს და არც მოვალეობა ვისიულობათო!

როგორც ზემოდაც ვსთქვით წამლობა აღნიშნულ პირობებში მეტად ძნელი ხდება! ასეთ პირობებში პასუხისმგებლობა ადგილობრივ კომიტეტზე გადადის, რომელმაც საავადმყოფოს გამგესთან ერთად სასწრაფო ზომები უნდა მიიღოს სისუფთაის დაცვისა და მოსამსახურეთა უფრო ბეჯითად ამუშავებაში...

არაიან, რა თქმა უნდა, ისეთებიც, რომელნიც უეჭველად თავის თანამდებობას შეფერის, ასეთები არიან და—ქაურობის ქალი, გაბუჩიანი და ერთი-ორი სხვაც.

მსახურ ქალებშიც („სიდელებს“ რომ ეძახიან) ძალიან ცოტანი არიან საქმის ერთგულნი—მათ შორის

არის ქართველებიც... ამას აღნიშნავთ იმდენი, რომ წინადაც თანამდებობაზე ქართველი ქალი არ მუშაობდა.

უკეთესი პატრონის ხელში გაცილებული მეტს ვააყვებენ.

რაიც შეეხება საავადმყოფოს მთავარ ღერძს—ექიმთა შემადგენლობას ყველა მათგანს ეტყობა დიდი სიზვეჯით და საქმის სიყვარული.

აქ ახდენენ აღმამის სხეულის (და სხეულის სხვა და სხვა ნაწილების) უდიდეს და ურთულეს ოპერაციებს.

იბარებენ კი, რომლითაც გნათლებულ კაცობრებს თავი მოაქვს, ამ საავადმყოფოს ალბად ახალ ხოლად მოველინებოდა და ერთიასად გაუღდი-ლებდა მუშაობას!

ასეთ, საავადმყოფოსათვის სხვა და სხვა საჭირო იარაღებსა და ნივთების შეძენა—უმიჯნოდ მორიგი ამოცანა უნდა იყოს ხელისუფლებისათვის... ეს უპირველეს ყოვლისა, ზოლო საავადმყოფოს გაუმჯობესება ყოველმხრივი უნდა იყოს!

აღსანიშნავია აგრეთვე, რომ წამლობის ღირებულება ავადმყოფებზე წესიერად არ არის განრიგებული...

საბჭოთა მოხელეს ზღვრებიდან ჯამაგირის შესამდგომ იმ დროს, როდესაც კერძო პირნი, ფეხში მხოლოდ 9 მილიონ მანეთს იხდიან... კვების, განრიგებაც ვერ არის მიზან შეწყობილი: დილით ადრე—ექიმის ნახევარზე ავადმყოფები ჩაის იღებენ—არის შემდეგაც ნაშუადღევს სამ საათამდე მშვიდი არიან (რა თქმა უნდა—ვისაც თავისი არა აქვს რა!)... სამი საათიდან კი: სადილის შემდეგ კიდევ ჩაის აძლევენ, ხოლო საღამოს შეიძლება საათისთვის ვახშამს, ასე რომ—ავადმყოფი ნაშუადღევს სამი საათიდან დილის 5 საათამდე დაახლოებით 15-ჯერ მეტ მეტ საქმელს იღებს ვიდრე 5 საათიდან ნაშუადღევს სამ საათამდე, ეს კი ჩვენის აზრით—შეუფერებელი განაწილებაა.

ამიტომ ვფიქრობთ, რომ გადასახადის საკითხი უნდა მოწყვრიდეს და კვებაც გაუმჯობესდეს...

ერთის სიტყვით: საავადმყოფოს გაცილებით მეტი ყურადღება უნდა მიექცეს!

ყურადღება უნდა მიექცეს ზოგიერთ ავადმყოფთა თავდასაღებობას და უზღოვრობას. როგორც მომვლელს მოეთხოვება ავადმყოფისადმი პატივისცემით მოპყრობა—ისევე ავადმყოფი პატივისცემით უნდა ეპყრობოდეს მომვლელს!

უღრმოვო დროს ყვირილი თუნდა სიმღერაც და სხვა ავადმყოფების შეწყუბება დაუშვებლად უნდა ჩაითვალოს!

ქვეშავებების უსუფთაობა კი ხელს მეტად უწყობს საერთო უსუფთაობას!

ამასთანავე დიასახლისებსა და დებს უნდა მოეთხოვებოთ ქართული ენის პატივისცემა და საავადმყოფოს ქონებათა მეტი დაზოგვა.

დიასახლისებმა ქართულად გვარების ამოკითხვა მაინც უნდა ისწავლონ!

სევ. ხიმშელი.

საუკეთესო ტფილისის მომზრთავეს ანდრო ჟორდანიას ფეხი დაუშავს.

ზღვის ტალღებთან და წინააღმდეგობებთან გამორეული ხარბი ხმელთაშენი ისევე სასტიკად განაგრძობს ბრძოლას და სპორტის მიღწერ ზეწარათული გამოუდის; კვანტის გაკვრა, იდაყვის გარტყმა ჩვეულებრივი ზურხები მეზღვაურებისა ფეხბურთში. ერთ ასეთ ზურხის დროს ფეხი კინლამ მოსტეხა, ძლიერმა მეზღვაურმა მანდარინის ოდენა „ანდროს“, საზოგადოთ ახალგაზრდა ფეხბურთელები ქართული დივიზიის მაგარად არიან შენელებული მეზღვაურების მიერ. მოწინააღმდეგე კი მხნედ გამოიყურება.

ზორბა და ხანიერი მომზრთავენი „ვუზ“-ის მხრივ კიდევ უფრო მეტს შანსებს იძლევა ქართული დივიზიის დამარცხებისა. „ვუზ“-ის განწყევრში იმყოფებიან ისეთი მოთამაშენი, როგორიც არიან ხრო-მოფი, ძველი მოსკოველი პროფესიონალი მოთამაშე, (ერთ დროს „შეგარდენი“ ეს სწორთიდა და მასვე გამოჰყავდა ასპარეზზე მოთამაშენი ისე, რომ მას ხშირად თავის მოწაფეებთან უხდება თამაში) კოლო-ვიცი, ეს ძველი ტფილისელი პროფესიონალია, ძლიერი და გამოცდილი გარბი. ყავთ მათ აგრეთვე ფალიმპი; სკოლის უფროსი ბიჭიც თითოხ იღებს მონაწილეობას თამაშში და ამხნევებს ისედაც თამაშ მომზრთავეებს. დასვენებულნი და გამოკვებულნი, ისინი იმდენად მისდევენ თამაშის ბუნებრივ მსვლელობას. თამაში იმ თავითვე ენერგიული შეტევებით იწყება, ვერც წოდებული „პრივიზარშიკები“ გულის ფანქვალთ აწევებიან თავისიანების მხარესაც.

შეტევის იწყება ქართული განწყევრა, ბურთი ხშირად გორავს მოწინააღმდეგის კარებთან, კუთხურები მრავლდება. ბრომოვი თავამოდებით უტევენ და ზოგიერთ შემთხვევაში მიაქვს ბურთი მოწინააღმდეგის კარებთან, მაგრამ მტკიცედ სდგას თავის საღარაჯოზე კარგუშავი. მარჯვე თვალები და მოწინილი მიმოხვრა შევლის მას არ გაატაროს მოწინააღმდეგის ბურთი. საერთო აღმუთლებას იწყებს ორივე მხრის „პრივიზარშიკები“ მხრივ მსაჯი მგროვების საქციელი. მან რამდენიმეჯერ გაუშვა „ვუზ“-ის „პენდლები“ და ამით საშუალება წაართვა ქართული დივიზიის განწყევრის რამდენიმე ზედ მეტი ლელო აეღო. შუა თამაშის დროს ბლება ერთი ამა-ღელვებელი მოვლენა კიდევ. ბურთს მისდევს „ანდროს“ მას გამოუდგა ხრომოვი, რომელმაც მოინდომა ბურთის წართმევა, მაგრამ ფეხი გაუცდა და დაცა. ეს მოხდა სხვათა შორის იქ, საცა მსაჯები ისხდნენ. თვალზე ასიორებელ კურსანტ მაღალა-შვილს ისე მოსჩვენებოდა, თითქმის „ანდროს“ ფეხი დროის ბრომოვისათვის; მივიდა მაღალაშვილი გორდანის ყელში და ხრომა დაუწყუა. გორდანის ხელიც არ შეუბრუნებია, თუმცა შეიძლო მაგრად მიეხლო თავხედი.

მაღალაშვილის უმჯავსმა საქციელმა ყველა ააღელვა და მოითხოვეს მისი თამაშობიდან გადევ-

ბა. ერთი ხელობა თითქმის გააძევეს კიდევ, მაგრამ შემდეგ „თავისიანებმა“ დაუწყეს კიდევ: თამაშს სიცოცხლე თან და თან ემატება, კუთხურ ხშირდება „ვუზ“-ის კარგუშავი და „ანდროს“ განაგრძობს ბრძოლას და სპორტის მიღწერ ზეწარათული გამოუდის; კვანტის გაკვრა, იდაყვის გარტყმა ჩვეულებრივი ზურხები მეზღვაურებისა ფეხბურთში. ერთ ასეთ ზურხის დროს ფეხი კინლამ მოსტეხა, ძლიერმა მეზღვაურმა მანდარინის ოდენა „ანდროს“, საზოგადოთ ახალგაზრდა ფეხბურთელები ქართული დივიზიის მაგარად არიან შენელებული მეზღვაურების მიერ. მოწინააღმდეგე კი მხნედ გამოიყურება.

ზორბა და ხანიერი მომზრთავენი „ვუზ“-ის მხრივ კიდევ უფრო მეტს შანსებს იძლევა ქართული დივიზიის დამარცხებისა. „ვუზ“-ის განწყევრში იმყოფებიან ისეთი მოთამაშენი, როგორიც არიან ხრო-მოფი, ძველი მოსკოველი პროფესიონალი მოთამაშე, (ერთ დროს „შეგარდენი“ ეს სწორთიდა და მასვე გამოჰყავდა ასპარეზზე მოთამაშენი ისე, რომ მას ხშირად თავის მოწაფეებთან უხდება თამაში) კოლო-ვიცი, ეს ძველი ტფილისელი პროფესიონალია, ძლიერი და გამოცდილი გარბი. ყავთ მათ აგრეთვე ფალიმპი; სკოლის უფროსი ბიჭიც თითოხ იღებს მონაწილეობას თამაშში და ამხნევებს ისედაც თამაშ მომზრთავეებს. დასვენებულნი და გამოკვებულნი, ისინი იმდენად მისდევენ თამაშის ბუნებრივ მსვლელობას. თამაში იმ თავითვე ენერგიული შეტევებით იწყება, ვერც წოდებული „პრივიზარშიკები“ გულის ფანქვალთ აწევებიან თავისიანების მხარესაც.

შეტევის იწყება ქართული განწყევრა, ბურთი ხშირად გორავს მოწინააღმდეგის კარებთან, კუთხურები მრავლდება. ბრომოვი თავამოდებით უტევენ და ზოგიერთ შემთხვევაში მიაქვს ბურთი მოწინააღმდეგის კარებთან, მაგრამ მტკიცედ სდგას თავის საღარაჯოზე კარგუშავი. მარჯვე თვალები და მოწინილი მიმოხვრა შევლის მას არ გაატაროს მოწინააღმდეგის ბურთი. საერთო აღმუთლებას იწყებს ორივე მხრის „პრივიზარშიკები“ მხრივ მსაჯი მგროვების საქციელი. მან რამდენიმეჯერ გაუშვა „ვუზ“-ის „პენდლები“ და ამით საშუალება წაართვა ქართული დივიზიის განწყევრის რამდენიმე ზედ მეტი ლელო აეღო. შუა თამაშის დროს ბლება ერთი ამა-ღელვებელი მოვლენა კიდევ. ბურთს მისდევს „ანდროს“ მას გამოუდგა ხრომოვი, რომელმაც მოინდომა ბურთის წართმევა, მაგრამ ფეხი გაუცდა და დაცა. ეს მოხდა სხვათა შორის იქ, საცა მსაჯები ისხდნენ. თვალზე ასიორებელ კურსანტ მაღალა-შვილს ისე მოსჩვენებოდა, თითქმის „ანდროს“ ფეხი დროის ბრომოვისათვის; მივიდა მაღალაშვილი გორდანის ყელში და ხრომა დაუწყუა. გორდანის ხელიც არ შეუბრუნებია, თუმცა შეიძლო მაგრად მიეხლო თავხედი.

მაღალაშვილის უმჯავსმა საქციელმა ყველა ააღელვა და მოითხოვეს მისი თამაშობიდან გადევ-

ბა. ერთი ხელობა თითქმის გააძევეს კიდევ, მაგრამ შემდეგ „თავისიანებმა“ დაუწყეს კიდევ: თამაშს სიცოცხლე თან და თან ემატება, კუთხურ ხშირდება „ვუზ“-ის კარგუშავი და „ანდროს“ განაგრძობს ბრძოლას და სპორტის მიღწერ ზეწარათული გამოუდის; კვანტის გაკვრა, იდაყვის გარტყმა ჩვეულებრივი ზურხები მეზღვაურებისა ფეხბურთში. ერთ ასეთ ზურხის დროს ფეხი კინლამ მოსტეხა, ძლიერმა მეზღვაურმა მანდარინის ოდენა „ანდროს“, საზოგადოთ ახალგაზრდა ფეხბურთელები ქართული დივიზიის მაგარად არიან შენელებული მეზღვაურების მიერ. მოწინააღმდეგე კი მხნედ გამოიყურება.

ზორბა და ხანიერი მომზრთავენი „ვუზ“-ის მხრივ კიდევ უფრო მეტს შანსებს იძლევა ქართული დივიზიის დამარცხებისა. „ვუზ“-ის განწყევრში იმყოფებიან ისეთი მოთამაშენი, როგორიც არიან ხრო-მოფი, ძველი მოსკოველი პროფესიონალი მოთამაშე, (ერთ დროს „შეგარდენი“ ეს სწორთიდა და მასვე გამოჰყავდა ასპარეზზე მოთამაშენი ისე, რომ მას ხშირად თავის მოწაფეებთან უხდება თამაში) კოლო-ვიცი, ეს ძველი ტფილისელი პროფესიონალია, ძლიერი და გამოცდილი გარბი. ყავთ მათ აგრეთვე ფალიმპი; სკოლის უფროსი ბიჭიც თითოხ იღებს მონაწილეობას თამაშში და ამხნევებს ისედაც თამაშ მომზრთავეებს. დასვენებულნი და გამოკვებულნი, ისინი იმდენად მისდევენ თამაშის ბუნებრივ მსვლელობას. თამაში იმ თავითვე ენერგიული შეტევებით იწყება, ვერც წოდებული „პრივიზარშიკები“ გულის ფანქვალთ აწევებიან თავისიანების მხარესაც.

შეტევის იწყება ქართული განწყევრა, ბურთი ხშირად გორავს მოწინააღმდეგის კარებთან, კუთხურები მრავლდება. ბრომოვი თავამოდებით უტევენ და ზოგიერთ შემთხვევაში მიაქვს ბურთი მოწინააღმდეგის კარებთან, მაგრამ მტკიცედ სდგას თავის საღარაჯოზე კარგუშავი. მარჯვე თვალები და მოწინილი მიმოხვრა შევლის მას არ გაატაროს მოწინააღმდეგის ბურთი. საერთო აღმუთლებას იწყებს ორივე მხრის „პრივიზარშიკები“ მხრივ მსაჯი მგროვების საქციელი. მან რამდენიმეჯერ გაუშვა „ვუზ“-ის „პენდლები“ და ამით საშუალება წაართვა ქართული დივიზიის განწყევრის რამდენიმე ზედ მეტი ლელო აეღო. შუა თამაშის დროს ბლება ერთი ამა-ღელვებელი მოვლენა კიდევ. ბურთს მისდევს „ანდროს“ მას გამოუდგა ხრომოვი, რომელმაც მოინდომა ბურთის წართმევა, მაგრამ ფეხი გაუცდა და დაცა. ეს მოხდა სხვათა შორის იქ, საცა მსაჯები ისხდნენ. თვალზე ასიორებელ კურსანტ მაღალა-შვილს ისე მოსჩვენებოდა, თითქმის „ანდროს“ ფეხი დროის ბრომოვისათვის; მივიდა მაღალაშვილი გორდანის ყელში და ხრომა დაუწყუა. გორდანის ხელიც არ შეუბრუნებია, თუმცა შეიძლო მაგრად მიეხლო თავხედი.

მაღალაშვილის უმჯავსმა საქციელმა ყველა ააღელვა და მოითხოვეს მისი თამაშობიდან გადევ-

ბა. ერთი ხელობა თითქმის გააძევეს კიდევ, მაგრამ შემდეგ „თავისიანებმა“ დაუწყეს კიდევ: თამაშს სიცოცხლე თან და თან ემატება, კუთხურ ხშირდება „ვუზ“-ის კარგუშავი და „ანდროს“ განაგრძობს ბრძოლას და სპორტის მიღწერ ზეწარათული გამოუდის; კვანტის გაკვრა, იდაყვის გარტყმა ჩვეულებრივი ზურხები მეზღვაურებისა ფეხბურთში. ერთ ასეთ ზურხის დროს ფეხი კინლამ მოსტეხა, ძლიერმა მეზღვაურმა მანდარინის ოდენა „ანდროს“, საზოგადოთ ახალგაზრდა ფეხბურთელები ქართული დივიზიის მაგარად არიან შენელებული მეზღვაურების მიერ. მოწინააღმდეგე კი მხნედ გამოიყურება.

ზორბა და ხანიერი მომზრთავენი „ვუზ“-ის მხრივ კიდევ უფრო მეტს შანსებს იძლევა ქართული დივიზიის დამარცხებისა. „ვუზ“-ის განწყევრში იმყოფებიან ისეთი მოთამაშენი, როგორიც არიან ხრო-მოფი, ძველი მოსკოველი პროფესიონალი მოთამაშე, (ერთ დროს „შეგარდენი“ ეს სწორთიდა და მასვე გამოჰყავდა ასპარეზზე მოთამაშენი ისე, რომ მას ხშირად თავის მოწაფეებთან უხდება თამაში) კოლო-ვიცი, ეს ძველი ტფილისელი პროფესიონალია, ძლიერი და გამოცდილი გარბი. ყავთ მათ აგრეთვე ფალიმპი; სკოლის უფროსი ბიჭიც თითოხ იღებს მონაწილეობას თამაშში და ამხნევებს ისედაც თამაშ მომზრთავეებს. დასვენებულნი და გამოკვებულნი, ისინი იმდენად მისდევენ თამაშის ბუნებრივ მსვლელობას. თამაში იმ თავითვე ენერგიული შეტევებით იწყება, ვერც წოდებული „პრივიზარშიკები“ გულის ფანქვალთ აწევებიან თავისიანების მხარესაც.

შეტევის იწყება ქართული განწყევრა, ბურთი ხშირად გორავს მოწინააღმდეგის კარებთან, კუთხურები მრავლდება. ბრომოვი თავამოდებით უტევენ და ზოგიერთ შემთხვევაში მიაქვს ბურთი მოწინააღმდეგის კარებთან, მაგრამ მტკიცედ სდგას თავის საღარაჯოზე კარგუშავი. მარჯვე თვალები და მოწინილი მიმოხვრა შევლის მას არ გაატაროს მოწინააღმდეგის ბურთი. საერთო აღმუთლებას იწყებს ორივე მხრის „პრივიზარშიკები“ მხრივ მსაჯი მგროვების საქციელი. მან რამდენიმეჯერ გაუშვა „ვუზ“-ის „პენდლები“ და ამით საშუალება წაართვა ქართული დივიზიის განწყევრის რამდენიმე ზედ მეტი ლელო აეღო. შუა თამაშის დროს ბლება ერთი ამა-ღელვებელი მოვლენა კიდევ. ბურთს მისდევს „ანდროს“ მას გამოუდგა ხრომოვი, რომელმაც მოინდომა ბურთის წართმევა, მაგრამ ფეხი გაუცდა და დაცა. ეს მოხდა სხვათა შორის იქ, საცა მსაჯები ისხდნენ. თვალზე ასიორებელ კურსანტ მაღალა-შვილს ისე მოსჩვენებოდა, თითქმის „ანდროს“ ფეხი დროის ბრომოვისათვის; მივიდა მაღალაშვილი გორდანის ყელში და ხრომა დაუწყუა. გორდანის ხელიც არ შეუბრუნებია, თუმცა შეიძლო მაგრად მიეხლო თავხედი.

მაღალაშვილის უმჯავსმა საქციელმა ყველა ააღელვა და მოითხოვეს მისი თამაშობიდან გადევ-

განცხადება

ზემო-ავჭალის პიდრო-ელექტრო სადგურის სააღმშენებლო კომიტეტი

აცხადებს, რომ 1923 წლის აგვისტოს 10-ათვის დანიშნულია

უ ე ჯ ი ბ რ ე ბ ა

მე-8 პიკეტადან მე-5 პიკეტამდე წყლის მიმყვან არხის გაყვანისათვის კლდის ასაფეთქებელ სამუშაოს ნაწილის გასაცემად, როდენობით, მაგალითად 1500 კუბ. საყენისა. ინსტრუმენტები სამუშაოს ამღებობისა და ასაფეთქებელი მასალა კი საამშენებლო კომიტეტისა. სამუშაო უნდა დასრულდეს ორ თვე ნახევარში.

ვისაც სურს აიღოს აღნიშნული სამუშაო, უნდა შემოიტანოს წერილობითი განცხადება დაწესებული ფორმის ბლანკეტ დახურულ პაკეტში ზედწარწერით: „სააღმშენებლო კომიტეტის მუშაობის უფროსს, 1923 წლის აგვისტოს 10-ის შეჯიბრებისათვის“. ამ რიცხვებში მოხდება პაკეტების გახსნა.

ფასი უნდა იყოს განცხადებული ჩერგონცების მაშთებში. ანგარიშის გასწორება მოხდება ამიერ-კავკასიის ფულის ნიშნებით ქვირთარის შედგენის დღის კურსით და თანახმად ტფილისის ბირჟის კურსის დამწესებელი კომისიის ცნობებისა.

განცხადებას თან უნდა ახლდეს ქვითარი, მაჩვენებელი, რომ სააღმშენებლო კომიტეტის საღაროში, შეტანილია ბედ საიჯარო თანხის 5%.

ბე იმ პირებისა და ორგანიზაციების, რომელთაც არ მიეცემა სამუშაო, უკანვე დაუბრუნდებიათ შეჯიბრების შედეგების გამოჩვენებისთანავე.

იმ პირებისა და ორგანიზაციების ბე კი, რომელთაც მიეცემა სამუშაო, რჩება სააღმშენებლო კომიტეტის საღაროში და გადიდება საერთო თანხის 10 პროცენტამდე იმ თანხებიდან 10 პროცენტის დაქვით, რომელიც მიეცემა პირველ ხანებში საქმის ამღებს ნამუშევრის ასანაზღაურებლად და დაუბრუნდება საესეებით მხოლოდ აღებული სამუშაოს სრულიად დამთავრების შემდეგ.

სააღმშენებლო კომისია უფლებას იტოვებს მისცეს სამუშაო მაინცა და მაინც არა იმას, ვინც უმცირეს თანხას მოითხოვს, არამედ მიიღოს მხედველობაში აგრეთვე უწინდელი მოქმედება საქმის აღების მსურველისა, მისი გამოცდილება და პირიანობა.

დაწერილობითი პირობების და განცხადების ბლანკეტის გაცენა და მიღება შეიძლება ზემო-ავჭალის სააღმშენებლო კომიტეტის ტექნიკურ განყოფილებაში ყოველდღე, 10-იდან 12 საათამდე. (ტფილისი, ლ. დუმბაძის ქუჩა (ყოფილი ველიამინოვისა).

შენიშვნა: ბეს წინასწარ შეტანისაგან შესაძლოა განთავისუფლებულ იქნენ მხოლოდ მუშების და გლეხების არტელები, თუ ისინი კანონიერად გატარებულნი არიან რეგისტრაციამ შრომის სახალხო კომისიარტში და თუ წარმოადგენენ განცხადებასთან ერთად სათანადო მანდატს არტელის რწმუნებულის სახელზე. ამ შემთხვევაში ბე შესდგება ათ-ათ პროცენტთან გადარიცხვით არტელის გასასტუმრებელ თანხებიდან.

ზემო-ავჭ. პიდრო-ელექტ. სადგურის სააღმშენებლო კომიტეტი.

386—2—2

„ოკას“ მე-2 ოლიმპიადი

(დასასრული)

მეტად საინტერესო ფეხბურთი გაიმართა მე-21 სახმედრო სკოლის ეზოში „ვუზ“-ის და ქართული დივიზიის განწყევრებს შორის. ხალხი ბევრი და-

ესწრო და მეტად დაინტერესებულიც იყო, რადგან ორივე ძლიერ განწყევრებად ითვლება. მაგრამ ერთი რამ ბაღებს უიმედობას, რადგან შაბათს კასპიის ფლოტის განწყევრთან შეჯიბრ